

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31030

гр. София, 23.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Георги Бозуков

като разглежда дело номер **2127** по описа за **2025** година докладвано от съдия
Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК.

Образувано е по молба, подадена от адв.Й. Л., процесуален представител на “Транс Лукс“ ООД, с
искане за изменение на решение № 21905/25.06.2025г., в частта за разносните, постановено по
кнахд № 2127/2025 г. по описа на АССГ, XXIV касационен състав, като ответникът бъде осъден
да заплати претендираните разноски в пълен размер на 1370,00 лв., представляващи заплатено
адвокатско възнаграждение за настоящото дело. Посочено е, че е направено своевременно искане
за присъждане на направените разноски, че са представени доказателства за заплатен адвокатски
хонорар, че с решение С-438/22г. СЕС приема, че съдилищата не могат да присъждат
възнаграждение под минимума, тъй като това представлява ограничение на конкуренцията с оглед
целта. Молителят също се е позовал на решение на СЕС от 23.11.2017г. по съединени дела
С-427/16г. и С-428/16г., изискващо извършване на индивидуална преценка при всеки случай,
както и на решение №1555/30.04.2024г. по кнахд № 209/2024г. на АС-Велико Търново.

Ответникът по искането – Агенция „Пътна инфраструктура“ [населено място] /АПИ/, със
становище по молбата изразява мнение за неоснователност, поради това, че делото не се отличава
с по-висока от обичайната фактическа и правна сложност и предвид на това, че съдът с
постановеното решение е приложил задължителна съдебна практика на Съда на Европейския
съюз /СЕС/.

С решение № 21905 от 25.06.2025г., постановено по кнахд № 2127/2025г. по описа на АССГ,
XXIV касационен състав е отменил Решение № 5043 от 18.11.2024г., постановено по нахд №
11807/2024г. по описа на СРС, 130-ти състав и вместо него е отменил Електронен фиш № [ЕГН],
издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на основание чл.187а, ал.2, т.3,
във вр. с ал.3, във вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, на „Транс Лукс“ ООД е наложено административно
наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102,
ал.2 от ЗДвП. Със същото решение Агенция „Пътна инфраструктура“ е осъдена да заплати на
Транс Лукс“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 800,00 лв., представляваща разноски в производството

пред АССГ и пред СРС. Предвид изхода на спора съдът е приел, че претенцията на касатора за присъждане на разноси е частично основателна. В мотивите е посочено, че са представени два договора за правна помощ от 08.05.2024г. за производството пред СРС и от 03.02.2025г. за касационното производство. По първия договор е уговорено заплащането да се осъществи по банков път. Представени са също: проформа фактура, която не установява плащане; авизо местен превод с дата 10.05.2024г. за сумата 2180,00 лв. и фактура №1404/10.05.2024г. за сумата 720,00 лв. /с ДДС/. Във втория договор е посочено, че плащането е изплатено в брой в деня на сключване на договора.

Предвид направеното от касатора възражение по чл.63д, ал.2 от ЗАНН за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед фактическата и правна сложност на казуса и предвид Решението по дело С-438/22г. на СЕС в полза на касатора съдът е определил разноси за адвокатско възнаграждение за производството пред АССГ и пред СРС в размер на по 400,00 лв. с ДДС. При определянето на този размер на възнаграждението съдът е отчел липсата на значителна правна и фактическа сложност на делото, тъй като след постановяването на решението на Съда на ЕС по обуславящото изхода на настоящото производство дело С 61/23 основният правен спор е решен по задължителен за съда и всички правни субекти начин.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на решението в частта за разноските, съдът установи, че същата е допустима, по следните съображения:

Искането е подадено от надлежно упълномощено лице в срока по чл.248, ал.1 от ГПК. Съгласно чл.80 от ГПК страната, която е поискала присъждане на разноси, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. Нормата на чл.248, ал.1 от ГПК предоставя възможност на страните да поискат изменение или допълване на решението в частта за разноските. В първата хипотеза абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на производството е представен списък за разноските по чл.80 от ГПК. В случая списък по чл.80 от ГПК е представен.

Разгледана по същество молбата е неоснователна. И към настоящия момент съдът поддържа изцяло мотивите на решението във връзка с искането на касатора за присъждане на разноси. Към тези мотиви следва да се добави, че и с цитираното в молбата решение на СЕС от 2017г. не се игнорира правото на съда да извърши преценка за действителната правна и фактическа сложност на делото, а решението на АС – Велико Търново няма характер на задължителна практика за останалите съдилища в страната.

Предвид изложеното молбата за изменение на решението в частта за разноските е неоснователна. Така мотивиран и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без уважение молбата на “Транс Лукс“ ООД, с искане за изменение на решение № 21905/25.06.2025г., в частта за разноските, постановено по кнахд № 2127/2025 г. по описа на АССГ.

Определението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

